

Helsinki
1. XI. 1930

Rakas Pekka! Kävi sittenkin
näin: Hilda tuli puhumaan luok-
seini tänne looshiin ja sovimme siitä
että hän pyyhkäisee nimensi pois, joten
ei enää ole R-R:n jäsen. Seura on
työty niin rujiin lukekaini, ettei mitään
voisi avata muulla kuin Vi: M.:n tun-
nusalla. Ainoa muoto on olla
n. s.:lla lomalla, mutta sekin on mi-
nimm. väkden joukkolaisista joutua, eikä
Hildallekaan tuntunut jättävän siitä.

Vilpitönänti: kiitollisena rikkeis-
ta kasvatusmuosista R-R:ssä joistun
siis kirjaineti ja suljen oven siunaten
kennui.

Rakas Pekka, eroavatoa kääri-
tiemme? Eivät. Uskon, ettei mikään
muodollinen seura ole ollut, eikä ole
ainoana siltana välillämme. Tuntuu
onnelliselta ja hyvältä, että eivän yk-
sihertaisest' osaan jäädä totun ole-

etsijäksi, joka on vapaa seurain muo-
doista ja säännöistä tutkimaan keu-
koa, kysymään kaikkea noikkeasti, hy-
väksymään ja hylkäämään, uskomaan
ja epäilemään sekä muuttamaan tur-
vallisesti elämää.

Mistä tälhen, kuinka tahdoimme
perustaa sellaisen seurain (R-R:n),
joka tulee toimien melkein ilman
sääntöjä! Vieläköhän saamme jos-
kus yrittää?

Sinä tiedät, makuas Petka, etten
osa keuata kiintymystäni sinuun.

Pyydän, että tee ehdit juolestani
kaikkia veljiä sydämellisesti.
Sinun suurempi veljeni

Jussi Pelluau